

lasarykov sin je napadel
Rev. Charles Coughlina

Cleveland. — V plesni dvorani
Cleveland je imel Jan Ma-
saryk, sin prvega predsednika
oslovaške republike, izredno
jevit govor, tekot katerega
izjavil, da je Rev. Charles
Coughlin, sloviti radio pridigar,
novec ali pa navaden norec.
Masaryk je v svojem govoru po-
dal trditve Rev. Coughlina, ki
je nekoga svojih zadnjih
govorov izjavil, da so pri-
šli češki komunisti bombe
v Angliji in ne Irci, kot je
pisalo v časopisju. "To je zlo-
na propaganda, kakor jo vo-
la Rev. Coughlin," je nadaljeval
Masaryk. "Rev. Coughlin je
prepričati svet, da so čehi
vzročniki bombne napade v
Angliji. S tem je Rev. Coughlin
nazal, da je norec ali pa da na-
poveda laže." Masarykovo iz-
javo je vzbudilo med navzočih
poslušalci resno zanimanje.
Coughlin se pa poroča, da bo
v njegovem radio govoru doka-
zoval, da — Masaryk laže in da je
Coughlin govoril polno res-
nico.

volitvami za papeža se je
pričelo

Rim, 1. marca. Danes so se
kardinali prvič k volitvam
novega papeža. Vedno bolj
se sliši ime kardinala
Casta, ki je nadškof v Flo-
rensi, da zna biti izvoljen. Zadnje
se tudi mnogo omenja kar-
dinal Maglione, ki je bil papežev
v Parizu. Vatikanski kro-
garji, da bodo volitve
najst dni časa, da premi-
sajo o nasledniku Pija XI.
Zbrani vsi kardinali, 62 po-
stojajo. Mogoče je, da bo novi
papež izvoljen še pred nedeljo.
Kardinalsko radio postaja bo šti-
rat na dan naznanjala svetu o
vsaki volitvi.

Mestni računi
Do ostre debate je prišlo
med demokratičnimi council-
niki in med direktorjem mest-
nih parkov, ki ima med drugim v
sebi tudi razsvetljavo mestnih
trdnj. Direktor parkov je prvot-
no trdil, da je mesto plačalo ra-
zsvetljavo za leto
1939 so councilmani od-
povedali plačanje običajno nekako
200.000 na leto za razsvetljava-
je. Direktor parkov se je iz-
javil, da mu je bilo poročano
od nekakega odseka mestne
uprave, da so računi plačani. Ako
ni, tedaj ni njegova krivda.
Councilniki so prišli na dan župan
in mu je povedal councilma-
ni, da računi za razsvetljavo za
leto res niso plačani, toda
da bo lahko plačalo te raču-
ne.

Listina uredništva
Naročnik. — Poimensko gla-
vno lahko zahteva vsak član
v našem društvu ali v vsaki
sekciji, ako ima za seboj očitno
manjšino, ne večino. Parla-
mentarna pravila govore, da se
v vsakem poimensko glasova-
nem vprašanju mora uveljaviti
"državna manjšina." —
Za vsak ponedeljek in vsak četrtek
bo v veliki dvorani javne
prilike na 55. cesti in St. Clair
prilike je vselej ob 7. uri

Ameriški kardinali prosijo za kanonizacijo Rooseveltove sorodnice, ki je bila redovnica

Rim, 1. marca. Ameriška kar-
dinala Dougherty iz Philadelphi-
je in Mundelein iz Chicaga sta
včeraj zaprosila sveti kolegij, da
odredi kanonizacijo Elizabete
Seton, ki je bila redovnica in od-
daljena sorodnica predsednika
Roosevelta.

Ako bo pokojna Seton kanoni-
zirana, bo prva v Ameriki roje-
na svetnica. Ameriški kardinali,
zbrani v Rimu, da volijo papeža,
so izjavili, da ima kanonizacija
Setonove popolno podporo vseh
katoških škofov in krogov v

Ameriki.

Elizabeta Seton je umrla leta
1821 v Emmitsburgu, Maryland,
potem ko je ustanovila sistem
katoških šol v Ameriki. Pokoj-
na je bila včasih protestantinja,
toda je pozneje pristopila v kato-
liško vero.

Rojena je bila v New Yorku
leta 1774, in po smrti svojega
moža je sprejela katoško vero
in postala redovnica. Začela je
ustanavljati sirotišnice in kato-
liške šole, za katere je porabila
vse svoje premoženje.

V Mehiki mrgoli nemških ogleduhov. Brat berlinskega policijskega načelnika aretiran

Mexico City, 1. marca. Polici-
ja je tu prišla barona Hans
Heinricha von Holleuffer, ki je
brat policijskega načelnika v
Berlinu. Poleg njega je bilo are-
tiranih tudi nadaljnjih sedem
Nemcev.

Policija je slišala zadnje čase,
da razvijajo nemški nacijski vo-
huni nenavadno živahnost v Me-
hiki. Tam niso samo vohunili
razne mehikanske skrivnosti, pač
pa so posegali s svojim delom
tudi v Zed. države.

Nemško poslanstvo v glavnem
mestu Mehike je včeraj posredo-
valo pri sodni, da se bi bil Hein-

rich deportiran. Poslanik se je
izjavil, da mu niso znane nobene
obtožbe napram prijetemu baro-
nu.

Baronica, žena aretiranege,
je napram časnikarjem poveda-
la, da je bil njen mož aretiran
včeraj po dveh tajnih agentih, ko
je hotel peljati svojega pet let
starega sina v neko nemško šolo.

V bližini glavnega mesta je
policija odkrila tajno radio po-
stajo, katere so se nemški ogle-
duhi posluževali. Med aretirani-
mi je tudi neki Poljak, ki je fal-
sificiral rojstne liste raznih na-
zvalov, da bi bil Heinrich He-

Rusija in Amerika edini dve velesili, ki še do sedaj nista priznali vlado generala Franca

Washington, 1. marca. Izmed
vseh velesil na svetu sta danes
samo še Rusija in pa Zedinjene
države, ki nista še priznali nove
vlade generala Franca v Španiji.
Ves ostali svet je že oddal svoje
priznanje.

Državni tajnik Zed. držav,
Hull, je izjavil, da bo do prizna-
nja na vsak način prišlo, toda
Zedinjene države se nečejo pre-
nagli v tej zadevi. Predsednik
Roosevelt je pripravljen storiti,
kar mu bo svetoval državni taj-
nik Hull.

Včeraj je dal državni tajnik
Hull poklicati v svoj urad za-
stopnika španske vlade lojalis-
tov, s katerim je imel eno uro
trajajoč pogovor. Španski za-
stopnik se je izjavil, da vlada lo-
jalistov še vedno obstoji in jo on
zastopa v Zed. državah.

Poroka v gostilni

V gostilni Red Raven sta se
včeraj poročila plačilni natakari
in neka plesalka iz Pittsburgha.
Navzočih je bilo nad 100 gostov.
No, ta zakon ne bo dolgo trajal.

Kupovanje srebra

Kongres je odredil, da vlada
lahko še nadalje kupuje vse tu-
jezemske srebro, ki ga more do-
biti. Republikanci v kongresu so
nameravali to v bodoče prepreči-
ti, toda so jih demokrati porazili.

Zadušnica

Jutri zjutraj se bo ob 6. uri
brala peta sv. maša zadušnica ob
priliki prve obletnice smrti po-
kojnega Primoža Pusta. Sorod-
niki in prijatelji so prijazno vab-
ljeni.

V dvorani

Tajnica društva sv. Marije
Magdalene št. 162 KSKJ se bo
nocoj med 6. in 7. uro nahajala
v spodnjih prostorih stare šole
sv. Vida v svrhu društvenih za-
dev.

Premogariji so zopet pri- šli na površje iz rudnika

Oneida, Pa., 1. marca. 49 pre-
mogarjev, ki so se nahajali se-
dem dni pod zemljo na štrajku,
ker jim kompanija ni plačala za-
ostale plače, se je danes zopet po-
kazalo na površju. Skoro vse me-
sto je pozdravilo bradate premo-
garje. Kompanija je naznanila,
da bo nemudoma začela s pogaja-
nji s premogarji radi zaostale
plače, dočim jim je plačala za ves
teden, ko so se nahajali pod zem-
ljo.

Gen. Franco zahteva da Italijani zapusti- jo takoj Španijo

Paris, 1. marca. Vrhovni po-
veljnik nacionalistov v Španiji je
zahteval danes od laškega dikta-
torja Mussolinija, da zapustijo
laški črnosrajčniki Španijo. To
novico je sporočil francoski mi-
nister za zunanje zadeve Bonnet
francoskemu parlamentu. Gen.
Franco je zadnji teden revidiral
laško armado v Španiji, kar je
pomenilo, da je to zadnji nastop
Italijanov na španskem. Laški
poveljniki v Španiji, general
Gambara, je dobil povelje, da
čimprej pripravi laško armado za
odhod. Nadalje je francoski zu-
nanji minister izjavil, da si go-
tovi laški krogi prizadevajo, da
podaljšajo vojno stanje v Špani-
ji, da dobijo tako izgovor, da
ostanejo tam laške čete. To je
vzrok, da si Francija in Anglija
prizadevajo, da bo čimprej konec
španske civilne vojne.

V Italiji so se zelo podra- žila živila

Rim, 1. marca. Živila v Italiji
so se tako podražila, da je vlada
prisiljena sklicati na posvetova-
nje vse industrijske sindikate.
Najbrž bo vlada prisiljena odre-
diti, da se zvišajo delavske pla-
če, ker s sedanji plačami Ita-
lijani skoro ne morejo kupovati
dovolj živeža.

Novo podjetje

Mr. Steve Pirnat in Mr. Jos.
Grdina, oba dobro poznana v na-
selbini, sta otvorila urad za po-
šiljanje denarja in za prodajo
parobrodskih kart. Urad se za-
časno nahaja na 6121 St. Clair
Ave. Urad za pošiljanje denar-
ja že posluje, dočim bo urad za
prodajo vzhodnih listkov odprt v
soboto. Podrobne boste še zve-
deli iz oglasa, ki bo v kratkem
pribešen v tem časopisu. Upa-
mo, da bodo rojaki popolnoma
zadovoljni s postrežbo, ki jo bo
dajal novi urad.

Zadušnica

V spomin osme obletnice smrti
Frank Vidmarja se bo brala
sv. maša v cerkvi sv. Kristine v
soboto 4. marca ob 8. uri zjutraj.
Sorodniki in prijatelji so vablje-
ni.

Zadušnica

Ob 8. uri zjutraj v petek se bo
brala zadušnica v cerkvi Marije
Vnebovzete za pokojno Ano
Drenšek. Prijatelji in sorodniki
so prijazno vabljeni.

Prijeti Italijani

Zvezni agenti so te dni v Cle-
velandu aretirali sedem Italija-
nov, ki so na nepostaven način
kuhali žganje.

Dražji telefon?

Telefonske družbe naznanjajo,
da so se davki tako zvišali, da bo-
do prisiljeni zvišati pristojbine
za telefon.

Obe delavski organizaciji sta sedaj priprav- ljene, da se začne z mirovnimi pogajanjmi

Washington, 1. marca. Na že-
ljo in zahtevo predsednika
Roosevelta, da se naredi v vrstah
organiziranega ameriškega de-
lavstva mir, sta obe delavski or-
ganizaciji izbrali svoje zastopni-
ke za pogajanja.

John Lewis, predsednik C. I.
O. organizacije, je včeraj kratko
sporočil predsedniku, da je pri-
pravljen za mir in da je imeno-
val odbor treh mož, ki naj stopi-
jo v zvezo z zastopniki Ameri-
can Federation of Labor.

Pri mirovnih pogajanjih bodo
zastopali C. I. O. organizacijo
John Lewis sam, Phillip Murray

in Sydney Hillman. Wm. Green
od American Federation of La-
bor, je že prej imenoval enak od-
bor.

Prepir se nahaja sedaj v delav-
skih vrstah že tri leta in je silno
škodovalec delavskim organizaci-
jam, obenem pa tudi povzročal,
da se industrije niso mogle zana-
šati na delavske vrste.

Pričakuje se, da bo te dni
predsednik Roosevelt določil čas
in prostor, kjer se bodo pogaja-
nja vršila. Najbrž bo predse-
dnik poklical delavske zastopnike
v Belo hišo, kakor hitro se vrne
v Washington.

Roosevelt napadan radi tujezemske politike. Senat bo zavrgel vse predsednikove načrte

Washington, 1. marca. Ko je
dospel včeraj v senatno zbornico
načrt predsednika Roosevelta za
mogočno oborožitev, je nastala
debat, ki je ostro posegla v tu-
jezemske politike, katero izvaja
predsednik Roosevelt.

Senator Vandenberg, republi-
kanec, star nasprotnik predse-
dnika Roosevelta, je povedal str-
mečim senatorjem, da je pred-
sednik Roosevelt s svojo tujezem-
sko politiko zavrgel starodavno
Monroe doktrino in osmešil "stri-
ca Sama."

Njemu je odgovarjal senator
Logan, demokrat iz Kentuckya,
star prijatelj Roosevelta, ki je
povedal enako strmečim senator-
jem, da morajo Zedinjene drža-
ve priti na pomoč Franciji in An-
gliji, ako ameriški narod ne želi,
da bo poginil.

"Anglija in Francija," je de-
jal senator Logan, "sta enako po-
trebni ameriške pomoči kot jo
potrebuje Južna Amerika. Naša
dolžnost je, da branimo omenje-
ni državi enako kot če bi na pri-
mer sovražnik napadel newyor-
ško pristanišče."

6 ubitih, 40 ranjenih, ko je ulična kara zdijvala

Boston, 1. marca. Šest oseb,
med njimi pet šolskih otrok, je
bilo včeraj ubitih, ko je neki uli-
čni voz cestne železnice zdrknil
s tira. Zavore uličnega voza so
odpovedale, ko se je voz nahajal
na nekem ovinku. To je povzro-
čilo nesrečo. Kakih 40 ljudi so
odpeljali v bolnišnice, ker so do-
bili v nesreči večje ali manjše po-
škodbe. Policija je aretirala voz-
niške kare, ga obtožila uboja in
postavila pod \$2.000 varščine.

Paderewski bolan

Slavni pianist Ignac Paderew-
ski se je v New Yorku prehladil
in ne bo mogel danes imeti kon-
certa v Newark. N. J. Pianist se
nahaja na umetniški turneji po
Ameriki. Pričakuje se ga pa go-
tovo v nedeljo v Cleveland, kjer
bo imel svoj nastop. Paderewski
bo igral v 22 raznih ameriških
mestih.

Bogat puščavnik

V Wellsburgu, W. Va., je vče-
raj umrl neki 70 let star pušča-
vnik, ki je živel v neki napol po-
drti kolibi in se hranil z darovi
svojih sosedov in religijnih obla-
sti. Po smrti so pri njem našli
bančno knjižico z \$12.000.

Manj bankrotov

Vlada Zed. držav poroča po-
tom svojega trgovskega oddel-
ka, da je bilo letos v januarju in
v februarju samo 217 bankrotov
v Zed. državah. Lansko leto jih
je bilo ob istem času 267, a pred-
lanskim pa 344.

Chamberlain dobil zaupni- co v parlamentu

London, 1. marca. Angleški
parlament je včeraj s 344 glaso-
vi proti 137 odglasoval zaupnico
vladi ministerskega predsednika
Chamberlaina, ki je priznala na-
cionalistično vlado generala
Franca. Zaupnica je prišla po
eni najbolj ostrih debat v parla-
mentu. Laboriti so v parlamen-
tu predlagali, da mora Chamber-
lain odstopiti z vsemi ministri
vred, toda predlog je bil z veliko
večino poražen. General Franco
sam je brzojavil, da bo Španija
absolutno samostojna in se ne bo
priključila nobeni politični zvezi
kake tujezemske države. V Lon-
don je že dospel novi španski po-
slanik, ki je zasedel poslopje
španskega poslanstva in dal raz-
obesiti novo nacionalistično
špansko zastavo. Jutri bo imeno-
van tudi angleški poslanik za
Španijo.

Tragedija pri WPA

Te dni je zgubil delo pri WPA
20-letni Ivor Kelly, 646 E. 162nd
St., ki je bil edina pomoč svoji
ostareli materi-vdovi in dvema
mlajšima bratoma. Vzrok, da je
mladi Kelly zgubil delo je dej-
stvo, ker ni — ameriški držav-
ljan. Na ta način so te dni odso-
vili od WPA vladnih del že 2.000
tujezemcev, ki nimajo ameriških
državljanjskih pravic. Postava je
v tem oziru neizprosna. Včasih
so pustili delati vsaj one, ki so
imeli prve papirje, toda prvi pa-
pirji danes ne zadostujejo več za
vladno delo. Omenjeni Kelly je
dospel v Zed. države, ko je bil
star tri leta. Vzgojen in izšolan
je bil v Clevelandu in počutil se
je kot tu rojen Amerikanec, ko
ga je te dni doletela žalostna
vest, da ne more delati in služiti
v Ameriki, ker ni — ameriški držav-
ljan. Mladi Kelly je v pose-
sti prvega papirja in bi v krat-
kem dobil tudi drugi državljan-
ski papir, toda na zvezni sodnji
gre zasliševanje le počasi naprej.
Kelly pa bo moral med tem naj-
brž stradati.

"Večna luč"

Ali imate že mogoče vstopnico
h krasni igri "Večna luč," ki bo
prirejena dne 12. marca po de-
kletih Mary Prinsland Cadets, od
podružnice št. 50 S. Z. Z. Ako ne,
tedaj jo lahko dobite takoj pri
članicah ali pri Mrs. Makovec v
slasličarni S. N. Doma. Igra je
v resnici interesantna, polna res-
nega pouka, pa tudi zdravega hu-
morja in z igro boste prav goto-
vo zadovoljni. Saj se članice tru-
dijo že več mesecev, da vam pri-
pravijo igro, kot je niste videli
že dolgo časa na našem odru. Pri-
čakuje se nabitno polne dvorane
in je torej dobro, da si vstopnico
preskrbite že vnaprej.

Slike v Collinwoodu

V petek večer se bodo kazale
krasne filmske slike, ki so bile
vzete ob času izleta S. Z. Z. v do-
movini. Slike se kažejo pod po-
kroviteljstvom podružnice št. 18
v Kunčičevi dvorani. Vstopnina
je 25 centov za odrasle in 10 cen-
tov za otroke. Pričetek točno ob
7:45 zvečer. Članicam in občin-
tvu toplo priporočamo, da si
ogledajo te lepe slike.

Otrok ubit

Pet let stara Mary Anne Ben-
ko, 2083 Clarence Ave., Lake-
wood, se je včeraj z drugimi otro-
ci igrala na cesti. V veselem raz-
položenju je zašla nekoliko pre-
daleč na cesto, kjer jo je zadel av-
tomobil, ki je povzročil smrt
otroka.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmašalih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 6th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 50, Thurs., March 2, 1939

Neutrnost in posredovanje

V uradnem zapisniku kongresa Zedinjenih držav, v "The Congressional Record," smo te dni opazili značilen govor, ki ga je imel zvezni senator Millard Tydings iz države Maryland. Da ne bo kdo napačno sodil, naj povemo takoj, da Mr. Tydings ni katoličan, pač pa protestant, in da tudi Rooseveltov pristaša ni, pač pa se je predsednik Roosevelt lanko leto boril proti njegovi ponovni izvolitvi v senat, a je bil Mr. Tydings kljub temu izvoljen z veliko večino. To smo omenili, da se nas bo pravilno razumelo zakaj prinašamo govor senatorja Tydingsa na tem mestu. Govor je bil narejen v zveznem senatu ob priliki, ko so komunisti divje kričali, da mora Amerika začeti pošiljati morilno orožje španskim anarhistom. Je govoril senator Tydings:

"Gibanje, da se odpravi nevtrnost glede Španije, je podvrženo absolutno napačnemu razumevanju razmer. Absolutno napačna je trditev, da je takozvana lojalistična vlada v Španiji, postavna vlada. Napačna je trditev, da ameriška nevtrnost glede Španije pač povzroča, da lojalisti ne morejo dobiti orožja v Španiji, dočim ga nacionalisti lahko dobivajo iz Nemčije in Italije. To sta dva glavna vzroka za prizadevanje onih, ki bi radi odpravili nevtrnost Zedinjenih držav napram Španiji.

"Poglejmo prvi vzrok, ki pravi, da je vlada lojalistov postavna vlada v Španiji. Vlada lojalistov je prenehala biti vlada, ko je bil izvršen brutalni umor nad Calvom Sotelo dne 13. julija, 1936. Ta zločin je bil višek kaosa, anarhije in političnega zverinstva. In predno je prišlo do tega umora, so lojalisti v Španiji umorili 256 oseb, požgali 170 cerkev in šol, 69 katoliških klubov ter druge javne zavode. Nameravali so požgati nadaljnjih 286 katoliških zavodov, a jim je prebivalstvo pravočasno preprečilo peklenske načrte. Poleg tega so lojalisti v Španiji povzročili 113 generalnih štrajkov in 287 delnih štrajkov. Taka je torej ta "ljudska vlada."

Vse skozi mesece junij, julij, avgust, leta 1936, časopisje ni poročalo iz Španije drugega kot o požigih in umorih. Lojalisti so napadali celo katoliške pogrebe, ko so žalostni sorodniki spremljali svoje drage na potu k večnemu miru! Morilo in požigalo se je na vsed koncih in krajih! In v tem času je bil umorjen predsednik parlamenta Calvo Sotelo, vzgleden državljani. Kaj bi dejal ameriški narod, ako bi nekoga jutro zvedel iz časopisov, da je bil tekom noči brutalno umorjen Charles Evans Hughes, predsednik naše najvišje sodnije!

"Vlada, ki dovoljuje in trpi nekaznovano enake brutalne umore, zgubi značaj in pravico imenovati se vlada. Kakšna vlada je to, ko vlada sama mori in požiga? Kdo bo verjel v postave in postavne odredbe, ako vladni agitatorji prednjajo morilec in požigalec?"

"Da, očita se nam v Ameriki, da imamo gangeške umore in enake zločine, toda imamo tudi sodnije, ki znajo kaznovati enake zločince, dočim je vlada lojalistov v Španiji hujskala svoje pristaše k izvršitvi zločinov! Španska republikanska vlada je od februarja pa vse do julija meseca leta 1936 dokazala, da je absolutno nezmožna vladati, in kdo se torej čudi, da je nastala civilna vojna v trenutku, ko nihče več kot anarhist in komunist v Španiji ni bil varen svojega življenja! Karkoli pomni zgodovina resnih zgodovinarjev, ki so pisali na podlagi resnice, ali pa če niso, toda ni se dobil do danes zgodovinar, ki je bil naprimer odobral del francoskega krvnika Robespierrea! Enako je z vladarji Španije, ki so bili znani pod naslovom "lojalisti." To ni bila vlada, to je bila druhal odgovorna nikomur. Zginile so postave Boga in ljudi, in vladala je najbolj okrutna tiranija, katero bodo znali obsojati še pozni zgodovinarji.

"Ni čuda torej, da se je v Španiji pojavilo nacionalistično gibanje. Ako ne bi nastopil general Franco v juliju mesecu 1936 in napovedal boj lojalistom, tedaj bi prišla vsa evropska civilizacija v skrajno nevarnost. Marxov jarem bi bil vržen okoli vratov španskega naroda, in da je v takem položaju nemogoče napredovati, še manj pa živeti, mora biti vsakomur jasno. In da je vlada generala Franca v resnici popularna vlada kaže že dejstvo samo, da se je tekom enega meseca izjavilo za njega dve tretini Španke. Ljudje živijo pod Francem v miru in gotovosti, da ne bodo umorjeni iz vzroka, ker verujejo v Boga in v božje resnice."

(Konec prihodnjic.)

Kaj pravite!

Ste videli, kako sta se Francija in Anglija postavili po robu, ko je Mussolini zahteval nekaj afriških kolonij, katere zdaj lastuje Francija. Ko je šlo pa za Češko, sta bili pa takoj pri volji dati, ker sta se baje bali Hitlerja. Seve, vsak bi z drugimi rokami gade lovil.

Demokratski boss Gongwer je pripravljen odstopiti v prid nevtralnemu demokratu, katerega naj bi pa imenoval Gongwer. Torej si hoče Gongwer na vsak način izgovoriti "kot" v demokratski stranki, da bo imel do konca svojega življenja preužitek. Ker Miller ni pri volji, da bi šel z Gongwerjem delat pismo k notarju, bo Gongwer najbrže ostal brez "kota."

BESEDA IZ NARODA

Razne zanimivosti iz Hubbard Rd., Madison, O.

Vse nekako izgleda, da se bliža pomlad, ker sem začel prenašati lončice in jih s prstjo nasipati. V nje pa sadim tiste koreninice, ki tako lep cvet zažene, ko jih enkrat na prosto posadim. Takrat izgledajo kot bi purane v vrsto postavil, tako se ponosno razcvetajo. Da sem prišel do tega spoznanja je to, ker od časa do časa berem v nekem sobrat-skem glasilu, katerega urednik daje tako lepe in koristne nasvete, kako ravnati z vrtnicami. To je prav hvale vredno. Dotični urednik je v naravo in nje lepoto do ušes zaljubljen.

In tako sem oni dan napolnil z zemljo več tistih posodic ter v nje koreninice posadil. Ko sem bil gotov z posajanjem, sem jih lepo v veliko košaro naložil ter jih prinesel v hišo z namenom, da jih nesem v klet in jih tam položim do časa, ko se bo zlato floridsko sonce s svojimi žark naselilo v naše kraje, s katerim se sedaj bahajo doli v Floridi in nam skomine delajo. Kar nevoščljiv sem jim. Sem pa tje se tudi tukaj pokaže, pa nima prav nobene gorkote. Če bi bil zadosti velik, pa bi ga brez skrbi z roko prijel in prav nič se ne bi opekkel.

Strnenovi, ki so doli v Floridi, so pisali, da bi ga radi nekaj vreč nam poslali, pa ni tam vreč dobiti. Prav lepa jima hvala za poslane pozdrave potom Ameriške Domovine, da se še vendar spomnita na nas.

Torej ko postavim napolnjeno košaro na tla, je takrat žena ravno testu valjala s tistim količkom, da bo lizanje napravila za juho. Malo prej sem eni izmed putk glavno odsekal in se mi je živalica res smilila. Pa ni šlo drugače, da sem jo moral spraviti s tega sveta, dasi je bila pridna za nje jajca. Bil sem gotov, da bo znesla vsak dan enega, če še ne dva. To sodim po tem, ker je bila vsakokrat, ko sem jajca pobiral in to je bilo dvakrat na dan, v gnezdu, pa me je tako na vso moč kluvala, da je vsakokrat jajce na tla padlo. Če so bili pa slučajno trije, so pa vsi trije padli na tla. Tako sem imel več zgube ž njo kot pa dobička. Pa sem si mislil, da bo najboljše, da jo spravim v lonec, pa ne bo več jeze.

Žena, ki je valjala testo, se je začela jeziti nad tisto košaro in hitela:

"Že vidim, da bo letos ravno tako kot je bila prejšnja leta, ko si začel že zdaj sredi zime prenašati tisto ropotijo. Najboljše bi bilo, da bi ti vse pri odprtih vratih ven zmetala. Ko bo prišla pomlad, boš pa zopet vedno tam v vrtnicah čepel in jih orebral. Vse drugo delo bo pa ostalo. Korenčice, solato, pa fižol bo pa plevel uničil. Pa saj itak nisi za nobeno rabo. Če ti rečem iti na njivo pa vse drugo izkoplaš vne, plevel pa pustiš in tako je boljše, date ni tam."

Tako je drdrala naprej. Ko sem se naveličal poslušati pridigo, sem z vso ihto pograbil košaro, da jo odnesem v klet. Ko pridem do sredi stopnic, mi pa spodrsne in se zavalim s košaro tako na moč, da sem zo vso zdrobil. Tudi tista posoda, v kateri sem imel koreninice, se je vsa zdrobila. Na, sem rekel, zdaj bom pa zopet slisal litanije. Ubrem jo ven po drugo posodo. Ko jo zopet napolnim s prstjo in denem notri koreninice, kar jih je še zdravih ostalo, postavim vse skupaj v kot kjer bo ostalo do toplega vremena.

Potem je prišlo pa še težko delo, ko sem moral počistiti stopnice. Šel sem po smetišnico in omalo, ki je bilo na koncu izrabljeno, da ni doseglo vseh kotičkov.

Šel sem po metlo, pa ni bilo nič boljše. Naposled se pa le domislil, da bi bilo dobro, če bi šel po tisto krtačko, ki jo rabim za zobe čistiti in šele potem sem napravil pravilno. Potem šele se mi je srce ohladilo. Pri tisti priči sem sam sebi obljubil, da se ne bom več ukvarjal s tako stvarjo. Ves vesel sem odšel iz hiše v nadi, da se več ne zapletem v take neprilike.

Ko to pišem, mi krasijo pisalno mizo zlati zvončki, kakor jim mi pravimo. To je nekako zgodno spomladansko cvetje, ki je tako zelo lepo, posebno v tem času. Ko sem oni dan stopil v trgovino Joe Modica tam na 156. cesti z vsem lepim cvetjem okrašen, pa pravijo mati: "akrabolt, Hubbard, čani se pa res postavite!" Vsa-kokrat, kadar se tam ustavim, dobim kaj za prigrizek, da ložje nadaljujem pot proti Clevelandu ali v Ribnico kot pravijo. Marsikaj prijazenega se pogovorimo, saj so ti Vrhničani tako prijazni ljudje, da bi se kar naprej z njimi pogovarjal.

Pogovarjali smo se tudi radi župana v naši vasi. Rekli so, da naj bi kar mene izvolili, ker da sem precej odprtih ust kadar zevam in da povsod vtikam svoj nos. Pa kako naj volim sam sebe, če bi bili pa moji sosedje nasprotni, čeprav dvomim, da bi bil kateri od njih pri volji zasesti to častno mesto, ki ne donša ravno posebnih dohodkov. Sicer je že res, da se noben za plače ne poteguje, ker sedaj se bo začelo kmalu z korenčjem, fižolom in razno zelenjavo. Solato smo že tudi posejali, da bo za veliko nedeljo že na mizi.

V splošnem se vse pripravlja za velik razmah. Jaz že sedaj pesti stiskam, kako se bom zagnal. No ja, me sosedje že poznajo, kako da sem navdušen za vsako stvar. Sosed John se tudi že pripravlja na veliko rejo. Oni dan si je nabavil polno tistih zabojev in je že nekaj pri nas ogleđoval, kako veliko njivo sem odločil za vrtnice. Potem pa že veste, kaj to pomeni. Tudi v trto se pridno zaletavajo in jo obrezavajo v upanju, da bo to leto manj izbirična kot je bila lanske leto, ko so bili samo eni deležni grozdja, drugi pa ne. Kot so mi sosedje pravili, da so lanske leto obrezavali trto pri našem uredniku, pa da so jo tako neumno obrezali, da se je poglala v četrto nadstropje. Povedano pa ni bilo, če je kaj za mujo obrodila in če je bilo kaj preseveca, kar je največjega pomena pri vsem.

em. Da pa je tista jablana še nekaj obrodila, okrog katere so se moji sosedje vrteli. Verjamem, saj če bi se meščani, bi se posušila, kar imajo tako umazane (zbiksane) čevlje, da jim še zgladala ni treba.

Zadnjič sem pisal, da so tukaj bližnji zgradili ogromno tovarno. Pa se je vodstvo tovarne izkazilo, da se jim ti kraji tako dopadejo, da bodo prav tam zgradili še eno tako tovarno kot je ta, ki je stala enajst milijonov in pol. Tako bodo ti kraji bolj in bolj industrijski. Tudi se veliko piše in govori, da bodo med Madisonom in Genevo izkopali kanal, po katerem bodo ladje vozile direktno iz jezera v Pittsburgh. Tudi tam bo gotovo dosti ljudi zaposlenih.

Ravno sedaj je po teh krajih veliko državnih delavcev, ki čistijo kanale, katerih je vse polno tod in katere so pred dolgim časom izkopali, da se voda odteka. Od časa do časa jih je potreba pa izčistiti. Pravijo, da so bili ti kraji pred leti pod vodo in da je tukaj zemlja zato tako rodovitna in vse tako lepo uspeva, kar se posadi in vseje. Vas vse prav lepo pozdravljam.

Frank Leskovic

PEHANJE ZA SRNAMI

James Debevec

"Počakaj," sem mu rekel, "da pride vročina enkrat v pravo veljavo. Sicer pa ali dobro veš, da se razumeš na take peči, v katerih se kuri z drvmi?"

"Oh, boš ti meni pravil, kaj je taka peč!" je godrnjal Charlie in letal po kuhinji iz kota v kot in iskal to pa ono stvar, pa nobene prave ni mogel najti. Je strašno nepočakljiv človek, ta Charlie.

Tako smo v miru božjem prestajali težke čase in čakali nadaljnjih dogodiljav, ki so se začeli razvijati prav kmalu. V vas je prišel Vinc Marolt iz Sheffielda, ki jo je primahal peš gori čez hribe. Spotoma je gledal za srnami, pa ni nobene videl. Kmalu zatem so se pa oglasili zunaj pred kempom glasovi naših ljubih lovecev: Mandlov, Filipčev in Dolencev. Po glasovih se je poznalo, da si ne bomo padli okrog vratu, ko si bomo pogledali iz oči v oči, ampak da bo najprej nekaj stvarne debate in zanimivo predavanje.

In res, na verandah se zasliši močno otkavanje čevljev po deskah, potem pa se odpro vrata in najprej zagledamo mili obraz našega kapitana, ki se je držal, ko bi se bil pravkar srečal s samim peklensčkom. Najprej pogleda gospod kapitan po mizi in v hipu presteže vse prazne steklenice, potem naglo presodi v kvortu, koliko manjka od vrha doli, potem skočijo njegove oči od Ferdota na mene, vjamejo s konca še Charlita, ki je slonel ob štedilniku v kuhinji, nato pa se odpre na široko zatvornica in na nas se vsuje ploha hudih besed:

Cepci! Otroci! Babe! Šleve!"

Cepci! Otroci! Babe! Šleve!"

"Večna luč"

Tako se imenuje igra, katero vzpore članice podruž. št. 50 SZZ 12. marca ob treh popoldne v SND na St. Clair Ave. Igra je povzeta iz današnjega življenja, ki ima v sebi polno humorja, a veliko več v dušo segajočih prizorov. Naj navedemo tukaj kratek opis igre:

Margareta Okoren, mlado in razigrano dekle, je zaljubljena v Daniela Cesar in on v njo. Daniel se pa boji vprašati Okornovo mater za Margaretino roko. Oče Okoren nima nič besede pri tem in samo pravi, da je Daniel Cesar kot Daniel med levi. Okornova družina ima tudi sina Gregorja, ki je pa zaljubljen v Marijo Stanko, ki stanuje pri Okornovih. Vsa družina je zadovoljna z gospodično Stanko, ampak klepetulja Marija Centa, ki otreša jezik vsepovsod in vtika svoj nos povsod, kjer ji ni treba, skoro uniči dobro ime gospodične Stanko tako, da stopi župnik vmes in pravi: "Pred svojim pragom najprej pomesti, predno se druge ljudi sodi in tisti, ki je brez madeža, naj prvi zažene kamen."

Potem pa pride Jernej Nosan, pijan, hudoben človek, ki hoče porušiti vse, kar je dobrega. Kako se mu to posreči, boste videli v igri. Sedaj nočemo povedati vsega, da se vam ne spridi užitek, ki ga boste imeli, ko boste gledali igro. Veselili in smejali se boste materi in očetu Koren, ker to je res ljubezniv par. Njiju hči Margareta in snubač Daniel vam bosta ugajala. Zalobali pa boste z Marijo Stanko in Gregorjem. Gospoda župnika boste pohvalili za njegove modre besede. Kako boste pa Jerneja Nosana sodili, pa res ne vemo.

Torej ne pozabite v nedeljo 12. marca popoldne ob treh. Vstopnice lahko dobite pri članicah ali pri Mrs. Makovec v SND. Ne bo vam žal, torej pridite v velikem številu. Vas prijazno vabijo članice!

— tu je šel po sapo in naglo nadaljeval: "Tok tako! Jaz se peham za žive in mrtve, letam po hribih in dolinah, padam in vstajam čez skalovje, gajim sneg do kolen, se plazim skozi grmovje, da imam roke in obraz poln prask, vi pa tukaj na gorkem sedite in žrete! Krave!"

Zopet je šel vase, da zbere poln meh sape in odpre usta za nadaljevanje, ko mu naglo sežem v besedo:

"Ko si spodil tistih pet srn ..."

"Kaj, pet sem jih spodil?" zacija Mandel in obraz se mu spremeni iz hude ure v najlepše spomladansko sonce. Takoj sem videl, da sem zadel na pravo nakoval, zato naglo kujem naprej:

"Aha, tako imenitno in vneto sta gonila s Filipčevem, da je planilo gori po rebri pet velikanskih srn. Najmanjša je bila taka ko krava. Jazbec je upal, kot sta gotovo slišala, pa ni zadel, kar slišita zdaj. Tako naglo so jo vile doli proti tistemu kraju, kjer si ti zjutraj dobil prvo srno, da nismo mogli drugi streljati. Ker smo pa mislili, da se bodo kje pod kako smreko ustavile, da si malo odpočijejo, smo šli naglo za njimi. Vse smo prebredli, pa nismo nobene več videli. Ker smo bili že blizu kempe, smo mislili, da bi ne bilo pametno hoditi nazaj k vama, pa smo šli v kempo, kje nismo še več kot pet minut, kaj pet minut, ravno toliko, da smo prišli. Nata, spijete vsak enega, ki sta bila tako pridna in potrebna sta ga tudi."

"Torej le ni bilo brez divjadi v oni globeli" reče Mandel ves srecen, da ni poganjal zastoj in kar takoj je pozabil na ostalo pridigo, ki jo je gotovo študiral na pamet vso pot do doma.

"Dobro si nas izrezal," mi reče nathoma Ferdo in porine steklenico z visko proti Mandlu in Filipčevu.

"Ampak vseeno se mi zdi, da niste storili prav," hoče ostati Mandel pri svoji avtoriteti, čeprav je govoril zdaj bolj po občutvsko, "naj se pelje mimo vas sam vrag s šestimi pari konj, vi morate ostati na svojem mestu, dokler ne pridejo gonjaci do vas."

"Imaš prav," pritrdim, "in nikoli več se kaj takega ne zgoditi. Za prvič nam moraš oprostiti, ker nas je pogled na lepe srne tako razpalil, da smo v naglici pozabili na svojo lovsko dolžnost in disciplino."

In da bi se sitna zadeva kolikor mogoče naglo pozabila, sem se obrnil do Lampeta in ga vprašal:

"Charlie, če bo dve uri in pol, kar sediš s tisto pečenko v peči. Zdjaj bi morala biti po vseh receptih prilično gotova in bo čas, da začnem svojo domačo zabavo s krumpirjem."

"Sam ne vem, kaj je to, da se pečenka ne gane nikamor. Vsakih pet minut dregnem v meso, pa je še prav tako, kot sem ga del v kozico. Kakšno streljo pa imaš mesto peči?" se

obrne Charlie do Marola je sedel pri mizi.

"Da ne peče, praviš?" pa kaj drugega narobe peči je ni boljše v vsej Pennsylvaniji," trdi Marogre v kuhinjo. Tam odprti čico in vzkligne: "Šur, šur, čudno, če se meso ne peče, imaš pa pečico zaprto, more gorkota do nje!"

Vsi smo se zasmejali, smo zvedeli, kako je hotel Charlie peči meso samo prepihu. Marolt odpre v kmalu je začelo lepo cvretonvi in tedaj sem se pa jaz spravil na krumpir, nikoli ga nisem pražil na v kateri gorijo drva. Tisti še ženske, ki poznate take peči, boste vedele, da vročino daje taka peč, be, kadar je enkrat dobro beljena. Nekaj časa je v kmalu me je začelo pa greti, da sploh nisem niti blizu. Komaj bi bil od tam mešati krumpir č. Kastrolo sem postavila na rob peči, pa je bilo še več vročine.

Z eno roko sem držal strolo, z drugo sem nihal krumpir, da se ni kastrole. Ker je bilo pirja za pet podov morda boste vedeli, da sem moral cej obračati in kmalu se ves moker od vsega hvala. Da se ne bi poleg krumpirja še sam sprazil in ocvrčel, včasih zli na razbeljeno hladilo, ki mi je zelo delo.

Ker sem prilival poleg pirju tudi sebi, zato ni čudnega, če sem obrnil krumpir z veliko močjo in Krompirja je bila velika pica, kastrola pa bolj mere, zato ni bilo zamerje je stopil kak krumpir strole po peči, ali pa peči na tla. Take stvari ne sem vselej lepo in jih del nazaj v kastrolo, bi vsak kosček posebej ni kazalo, ker bi bilo zamudno. Sicer se pa zopet lepo zameša in se pozna, pa tudi tako nam sme biti človek v kempu le ni bilo hujšega, na kot tam, kjer je ženi, ognjišču kadila fajfo in ta padla v zelje. Ko nesla zelje na mizo, je padla v lonec. Koro je padla v lonec. Koro je padla, naj mi jo da nazaj nimam druge."

Dobre pol ure sva se s litom vrtele okrog peči, krat prišla drug drug napotje, da je vladalo nji res pravo soglasje. Charlie vplil name, naj maknem, jaz njemu, gre s poti, če ne mu bomo sel krumpir z kastrolo vrat, vmes je pa pel krumpir svojo lepo pesem, spopetice je pa udarjala na lodija cvrččega mesa. razumem, zakaj se ne zastopiti pri peči tašca našemu oboju ali naš opremi. Charlie je še enkrat zavpil čez ramo:

(Dalje prihodnjic.)

—V Ročinju je umrla najstarejša občanka, Ana Poberajeva.

Najprej preiščite

Pravilna oskrba za preminulega prijatelja ali nika se ne more zaupati pogrebniku, katerega ma ali osoble ne odgovarja najbolj modernim htevam. Mi pozivljamo poizvedbe o naši poslo našemu oboju ali naši opremi. Našo se to najmodernejšo, da se lahko izvrši vsak pogreb pravih ameriškega standarda spoštljivosti.

LOUIS FERFOLIA

SLOVENSKI POGREBNIK

Michigan

3515 E. 81st St.

—Dnevna in nočna postrežba—

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Bila je strašna vožnja, ki se je sedaj pričela.

Visel je nad prepadom. Ako pade sedaj v nezavest, bo strmoglavil v globino.

Knudson zapre oči. On dvigne glavo in opazi, kako se je nagnil nadzornik iz kočare in kako ga je zabadel z nožem, da bi padel v globino.

Bolečine so bile neizrekljive in kruti nadzornik bi gotovo dosegel svoj namen, ako bi se lahko še bolj nagnil. Toda bila je nevarnost, da si razbije glavo ob steni in zato je moral biti previden.

Knudson je čutil, kako ga slabi izguba krvi, kako mu pojemna moč in odpornost — pred očmi se mu zmrača.

—Končano je! — pomisli on. — Sedaj se bom onesvestil in padel v globino.

Pred očmi se mu zmrača, leva roka mu omahne, samo z desnico se je še močno držal železa.

Nesrečnik zamrmra s slabim glasom prve besede svoje zadnje molitve.

V župnikovi hiši

Župnik Neandrov, puščavnikov prijatelj, je sedel v svoji delavnici.

Spoznali smo ga kot dobrega in plemenitega človeka. Pomagal je svojim vernikom v vsakem pogledu, storil je svojim župljanom mnogo dobrega, a ko je odhajal zvečer na počitek, je lahko rekel: —Moje delo je danes končano. Moj opravke je blagoslovljen.

Njegovo gospodinjstvo je vodila do zadnjega časa neka stara kmetica.

Pred nekaj meseci je ta umrla in tako se je moral pobrigati župnik za novo gospodinjko.

Služaj je hotel, da mu ni bilo treba za to mesto izbrati kakšne žene iz svoje vasi.

Pred četrta leta je namreč prišla v vas neka zelo lepa mlada žena, ki je imela svoj voz in konje in je hotela ostati v gostilni dva dni.

Toda ona je zbolela in sicer nevarno, tako da ni mogla nadaljevati potovanja.

Ker v vasi ni bilo zdravnika, je poklicala k sebi duhovnika. Te-

mu je rekla, da je iz Sibirije, toda da jo je važen opravke privedel v Evropo. Njen namen je bil sicer, da gre samo do meje, toda slučaj jo je privedel prav do Petrograda, kjer je ostala samo nekaj dni.

Ko jo je župnik vprašal za ime, mu odgovori:

—Imenujem se vdova Simonovna!

Naši čitatelji gotovo poznajo vdovo Simonovno, ki je rešila Bojanovskega z vešal ter ga obvarovala s svojim lastnim telesom, ko so ga hoteli sibirski barbari ubiti. Toda lepa Simonovna je povedala župniku samo polovico resnice.

Z Bojanovskim je šla samo do meje in tam se je, kakor vemo, od njega poslovila.

Toda mesto da bi se vrnila, je šla lepa vdova za njim. Hotela je priti skrivaj v Petrograd, da ga brani, ako bi mu grozile kakšne nevarnosti.

Toda lepa vdovica ni dospela do Petrograda.

Ko je bila oddaljena samo že par ur od glavnega mesta, je našla zopet svoj ponos.

—Ali mu naj sledim kot senca, kot pes?

On jo je odbil! Sedaj se vrača k svoji ženi!

—Ne, ne smem se mu vsiljevati! Kaj tudi naj delam v Petrogradu? Ali ga naj motim v njegovi sreči?

—Moram ga pozabiti in se vrnit v Sibirijo!

Vdova Simonovna je bila, kakor vemo, odločna žena, ki je vedno izvršila to, kar je sklenila.

Čim se je prepričala, da je v Petrogradu nepotrebna, je obrnila voz in se vračala po isti poti, po kateri je prišla.

Vozila se je po cesti iz Petrograda v Moskvo. Obstala je samo pred kakšno gostilno, da prenoči.

Toda od dne do dne se je čutila vedno slabše. Mrzlica jo je tresla in konečno je prišla v vas, kjer je živel župnik Neandrov.

Mogla je sama še izstopiti iz voza in leči v posteljo.

Neandrov in puščavnik, ki sta čisto bedela ob njeni postelji, sta se kmalu prepričala, da se nahaja središče njene bolezni v srcu.

Zbolela je od hrepenenja in ljubezni.

Župnik je izjavil bolnici, da nikakor ne sme nadaljevati svojega potovanja, temveč da se mora odpočiti.

Lepa vdova ni hotela v začetku ničesar slišati o tem predlogu, toda naposled je vendar pristala in ostala v vasi.

Nekaj tednov pozneje umre župnikova gospodinja.

Ko je vdova Simonovna slišala o tem, je prvič stopila v njegovo hišo.

Ona mu poda obe roki ter ga prosi, naj jo sprejme k sebi. Rekla mu je, da mu bo vskrbnovala hišo, a kot nagrado naj je vpelje v svoje znanje.

—Sprejmi me v svojo hišo, Neandrov, in postaniva dobra prijatelj!

—Zelo rad! — je odgovoril Neandrov in prijel njene roki.

—Toda bojim se, da boš zanemarjala radi mene svoje ostale dolžnosti. Pripovedovala si mi, da imaš v Sibiriji precej veliko in vredno posestvo? Kaj bo s tem?

—Ukazala bom, da vse prodajo, — mu je odgovorila energična žena, — in če me tudi pri tem okradejo in ogoljufajo, bo moje premoženje vendar dovolj veliko, da bi mogla še z dvajsetimi drugimi ži-

veti od obresti! Ne odbij me, temveč pusti, da ostanem pri tebi!

Cela vas se je začudila, ko se je nekega dne preselila Simonovna v župnikovo hišo.

Lepa vdova si je v kratkem času svojega bivanja v vasi pridobila mnogo prijateljev, bila je dobrončica siromašnih, ki jih je bogato obdarovala in podpirala. Zato so vsi smatrali za srečo, da bo ostala v vasi.

Župnik Neandrov je prvič spoznal tudi vesele strani življenja.

Nikdar ni polagal važnosti na jed in čisto je vstal od mize, ne da bi vedel, kaj je obdaval.

Sedaj se je to spremenilo. Vdova Simonovna mu je kuhala jedi, ki so mu prišle in šle v slast.

Kadar je bilo lepo vreme, je šel z njo v gozd ali na polje in se razgovarjal o znanstvenih vprašanjih in izpopolnjeval znanje te inteligentne žene.

Ob dolgih zimskih večerih sta sedela skupno pri peči.

Župnik Neandrov je blagoslovil dan, ko je spoznal dobro in pošteno ženo. Četudi je bil še človek v najboljših letih, vendar mu ni prišlo nikoli na misel, da je vdova Simonovna lepa in mlada žena in da stanuje z njo pod isto streho. Toda vendar je vplivala mlada vdova na njega.

Ko je sedaj sedel v svoji pisarni, je moral neprestano misliti na njo. Pred njim je ležala odprta knjiga, toda misli so mu blodile daleč.

—Kaj je to? — pomisli on in si podpre glavo z roko. — Ali se je res še ljubezen prikrala v moje srce? Ali ne čutim do nje samo prijateljstva, temveč še nekaj drugega?

—Ne, ne! — vzklikne on. — To ne more biti, to ne sme bi-

ti!

Ona je lepa, mlada, ona je dobra, plemenita, bila bi mi žena, kakoršno bi si samo mogel žele! — Toda jaz vem, da ljubi drugega! Njeno srce pripada drugemu in jaz mu ga ne morem, niti nočem odvzeti!

—Ne, Neandrov, pozabi te želje, bodi močen!

On sede zopet k svoji pisalni mizi ter se poglobi v knjigo.

Tedaj se nenadoma zdrzne. Nekdo je potrkal.

Lepa vdova vstopi v sobo in reče.

—Obisk si dobil! Dragi obisk!

—Kdo je prišel? Kdo hoče govoriti z menoj?

—Puščavnik, — odvrne Simonovna.

—Kaj? Puščavnik? V tem času? — Naj vstopi! Biti mora važna stvar, drugače ne bi prišel!

Trenutek pozneje prestopi prag njegov prijatelj puščavnik. Bil je ogrnjen z dolgim črnim plaščem, v roki je držal debelo palico in bil je go-loglav.

Župnik mu poda desnico.

—Dobro došel, prijatelj! — reče on. — Bog naj blagoslovi tvoj prihod!

—Amen! — dokonča puščavnik.

Nato potegne hitro župnika k pisalni mizi.

—Sporočiti ti moram nekaj zelo važnega. Neandrov! — reče on in glas mu je drhtel od razburjenja. — Zapri vrata, da naju nihče ne sliši!

Župnik je brez nadaljnega ubogal svojega gosta.

—Sama sva. Nihče naju ne sliši, — reče on, ko je zaprl vrata ter se vrnil k pisalni mizi.

—Povedati ti hočem nekaj, kar te bo pripravilo do tega, da boš nekaj storil! — odvrne puščavnik.

Nato dvigne roko.

—Ali vidiš to brazgotino? — vpraša on.

—Vidim, — odvrne župnik. — Že mnogokrat sem jo videl. Nekeč je morala biti globoka rana! — Nikdar te nisem hotel vprašati, kje si jo dobil. Niti sedaj te ne vprašujem. — Morda je združen z njo kakšen bolesten spomin!

—Sedaj sem prisiljen povedati ti, kako sem dobil to rano, — reče puščavnik hitro, — vidiš, župnik, dobil sem jo tedaj, ko sem bil še velik grešnik in ko sem živil življenje. Sedaj me ne boli več. Jaz je niti ne čutim več.

—Samo včasih me peče in boli, a tedaj vem, kaj to pomeni.

—Kaj? Ali misliš, da to nekaj pomeni?

—Vem, kaj govorim, Neandrov. Prepričan sem, da stoji moja rana v zvezi z nekimi gotovimi dogodki.

—Čudno! Ti si sicer pobožen človek, — zamrmra župnik, — drugače nisi praznoveren!

—Nisem praznoveren, — jaz verujem! — odvrne puščavnik. — Vidiš, prijatelj, od včeraj me ta moja stara rana boli in peče. In zato vem, da grozi hiši Romanovih velika in težka nesreča.

Župnik Neandrov razširi roke od začudenja.

—Romanovim grozi nesreča? To ti javlja tvoja bolečina?

—Tako je! — odvrne puščavnik. — Ti veš, da sem jaz oni prokleti morilec cara Pavla, da sem jaz oni Orlov, ki je proklet za vse čase!

—Pripovedoval si mi vse, prijatelj, — odvrne župnik.

—Toda zakaj govoriš o teh stvareh, ko te to boli?

—Moram! Povedati ti hočem, kako sem dobil to rano.

—Ko sem se one noči pri-

plazil do carjeve postelje, je skočil car Pavel in se začel braniti. Ni hotel, da bi ga ubili. Mi smo računali s tem, da se ne bo upiral in da mu bo strah onemogočil vsako kretanje.

—Okrog vrata mu je visel v nožnici oster nož. Moral ga je samo potegniti iz nožnice. Njegov namen je bil, da mi ga zasadi v prsa.

—Oh, zakaj nisem dopustil tega? Potem sedaj ne bi več živel, bil bi mrtev in ne bi me več mučila moja vest!

Puščavnik si zakrije obraz z rokama ter zajoe.

Nato nadaljuje:

—Med nama je nastal grozen boj. Jaz sem ostal zmagovalc. Toda car Pavel me je ranil s svojim ostrim nožem.

—Bila je to grozna rana, ki je segala prav do kosti. —Mislim sem, da ne bom gel nikdar več premikati. Toda neki dober zdravnik v inozemstvu me je ozdravil. —Brazgotina je ostala. —A sedaj poslušaj, — drovič, čudež!

—Kadarkoli preti carjevo, — šli kakšna nevarnost, moja rana. Komaj morem držati. Zdi se mi, da mi vsa kri na ono mesto.

—Moje slutnje so se sedaj vedno uresničile. —koli se je pripetil kakšen tat, vedno se vedel to mesto.

—A sedaj vem isto, — se pripravlja nekaj grozno. (Dalje prihodnjiki)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je Bogu vdan za vedno preminul naš nad vse ljubljeni oče

JOHN PEČJAK

Pokojni je bil rojen leta 1882 v Budganja vasi pri Novem mestu. Preminul je dne 25. novembra ob 10:30 uri dopoldne bil pokopan iz Frank Zakrajškov kaple po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida na Kalvarijo pokopališče dne 27. novembra o 9. uri dopoldne. Pokojni je bil član društva Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ ter član društva Dvor Baraga. Poleg tukaj našlučnega sina in hčere zapušta več bližnjih sorodnikov.

Dolžnost nas veže, da se najlepše in iskreno zahvalimo vsem onim, ki so polčili vence ob krsti blagopokojnega očeta. Najprej naj prejemajo sledeči: Mr. Joseph Pečjak in družina, Mr. in Mrs. Anthony Pečjak, Mr. in Mrs. Jack Gerbeck, Mr. in Mrs. Joe Pečjak, Mr. in Mrs. Andrew Kovac, Mr. in Mrs. Pečjak, Mr. in Mrs. Matt Zupancic, Mr. in Mrs. Kozel in družina, Mr. in Mrs. Ausec, Mr. Mohoric in družina, Mr. in Mrs. Jos. Birk, Mr. in Mrs. Frank Svigel, Prispevatelji venca sosedstva, prijateljev, društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ in društvo Dvor Baraga.

Iskrena hvala vsem onim, ki so darovali za svete maše, tedo darovane v mirni pokoj blage duše. Našo zahvalo naj prejemajo sledeči: Mr. Jos. Pečjak, Mr. in Mrs. John Vidmar, Mr. in Mrs. Jos. Koprivec, Mrs. Urbanec, Edward in Vera Pečjak, Mr. in Mrs. Albin Kozel, Mr. in Mrs. John Martincic, Mr. Hattie Pečjak, Mr. Louis Kozel, Mr. in Mrs. Zolokar, Mr. Vidmar, Mr. in Mrs. Strumel, Mr. in Mrs. Koric, Mr. in Mrs. Skrajner, Mr. in Mrs. S. Sudnik, Mr. in Mrs. Tanko, Mr. Charlie Janchar, Mr. in Mrs. Dolence, Mr. in Mrs. F. Koshak, Mr. in Mrs. Clayton Rebot, Mr. in Mrs. Reschke, Mrs. Zupancic, Mr. in Mrs. John Merhar, Mr. in Mrs. F. Koshak, Mr. in Mrs. Macerol, Mr. in Mrs. F. Kojancic, Mr. in Mrs. Virant, Mr. Joe Stembol in Richman Bros. Co.

Iskrena hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile in prevoz spremljevalce na pokopališče brezplačno na razpolago. Našo zahvalo naj prejemajo sledeči: Mr. Max Pekol, Mr. Edward Pečjak, Mr. Frank Svigel, Mr. Louis Strukel, Mr. Albert Penikvar, Mr. Joseph Tagliaro in Mr. John Lube.

Najlepšo zahvalo naj prejme Rev. M. Sodja za opravljeno dušnico ter cerkvene pogrebne obrede. Hvala pogrebniemu vodstvu Frank Zakrajšek za lepo urejen pogreb in vso najboljšo postrežbo.

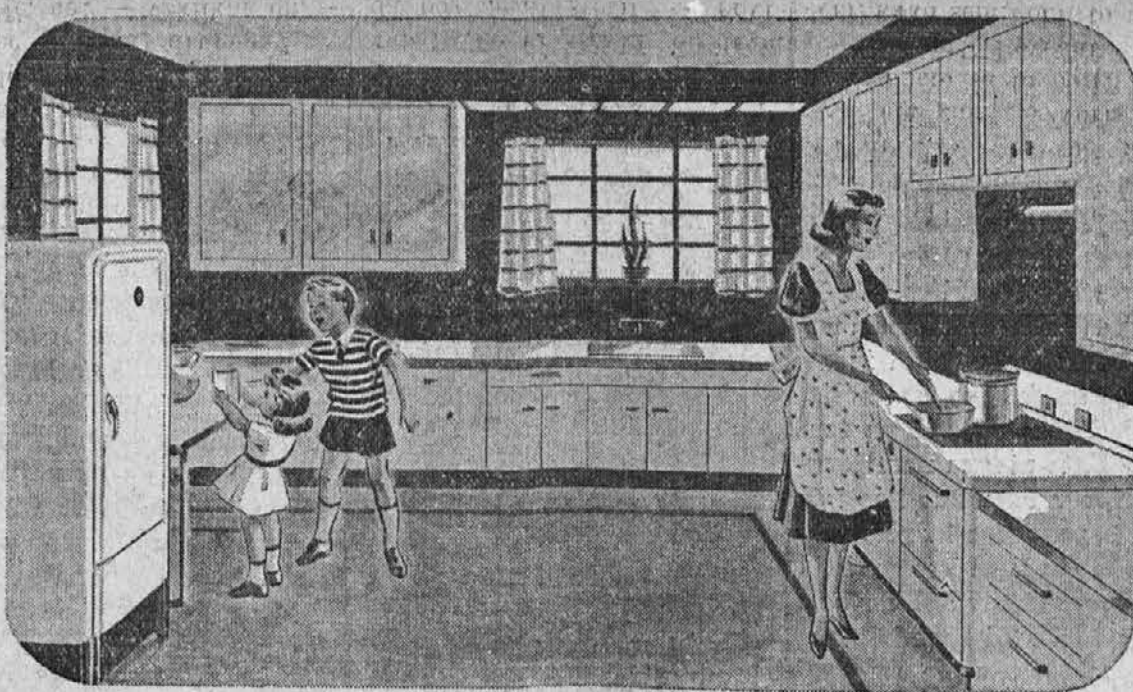
Hvala vsem onim, ki so prišli pokojnega krog, so prišli čuli, nas tolažili ali ga spremljali na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse kar so nam ali blagopokojnemu očetu dobrega storili.

Dragi in nezabni oče. Ob svčnem grobu klečimo in k vašemu milostnemu kličemo: "Daj našemu dobremu očetu mirni pokoj v tui zemlji do svidenja v nebesih."

Zalujoci ostali:

JOHN, sin
ANA poročena Koprivec, hči
JOHN KOPRIVEC, zet

Cleveland, Ohio, 21. marca 1939.

NAJBOLJŠE

Nobena druga kuha se ne da primerjati v od-

ličnih rezultatih, izvedbi in številu udobnosti

na moderni plinski peči. Današnja avtoma-

tična, insulirana peč ima vse in dela vse . . .

boljše.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

PLIN

za 4
velika dela

Kuhanje : Hišno gretje
Hladenje : Vroča voda

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
BLAGEGA IN NIKDAR POZAB-
LJENEGA NAM SOPROGA
IN OČETA

Primoža Pust

ki nas je za vedno zapustil dne
3. marca 1938.

Pred enim letom nas zapustil,
za vedno od nas se ločil,
v duhu pa še vedno boš pri nas,
dokler ne pride smrt po nas.

V družbi mater in očeta
uživaj tam veselo sveto;
milost Sreča Jezusa
naj ti v rajni prostor da.

Zalujoci ostali:

Johana Pust, soproga; Jennie Pust
Mary Matoh in Justina Jerše hče-
re; Frank in Eddie Matoh, vnuka;
Jeanette Jerše, vnukinja; Agnes
Pogorelec, sestra v Lorain, Ohio.

Cleveland, Ohio, 3. marca 1939.

15 letnica Slovenskega Narodnega Doma
SLAVNOSTNI BANKET

V NEDELJO 5. MARCA T. L.

obhaja S. N. Dom na St. Clair Ave. 15 letnico otvoritve

Ob tej priliki se vrši slavnostni banket v spodnji dvorani in v avditoriju se vrši ples. Banket se prične ob 7. uri zvečer.

Vstopnina k banketu je samo 75c, ki je tudi potrdilna veljavna za k plesu, vstopnice samo za k plesu po 25c. Vstopnice k banketu se lahko dobe v uradu SND in v cer do petka zvečer do 9. ure.

Vljudno se vabi cenjeno občinstvo, zlasti pa delavci čarje SND, da se udeležite te 15 letnice k slavnostnemu banketu.

Za ples bo igral Frankie Jankovich orkester.

Vljudno vabi direktorij SND

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljeni s najboljšo postrežbo

6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdriotti 4830
COLLINGSWOODSKI URAD
452 E. 152D STREET Tel.: KEmore 2111